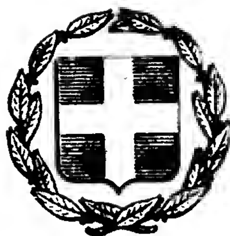

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ, 19 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1977 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 268

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 702

Περὶ ὑπαγωγῆς ὑποθέσεων εἰς τὰ διοικητικὰ δικαστήρια, ἀντικαταστάσεως, τροποποιήσεως καὶ καταργήσεως διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 170/1973 «περὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν:

Ἄρθρον 1.

1. Εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ τριμελοῦς διοικητικοῦ ἐφετείου ὑπάγεται καὶ ἡ εἰς πρῶτον βαθμὸν ἐκδίκασις αἰτήσεων ἀκυρώσεως ἀτομικῶν πράξεων τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν ἀφορωσῶν:

α. εἰς τὸν διορισμὸν καὶ τὴν ἐν γένει ὑπηρεσιακὴν κατάστασιν τῶν ὑπαλλήλων (πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν) τοῦ Δημοσίου, τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων καὶ τῶν λοιπῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου.

β. εἰς τὴν εἰσαγωγὴν καὶ κατάστασιν ἐν γένει μαθητῶν τῶν παραγωγικῶν σχολῶν τῶν ὡς ἄνω ὑπαλλήλων καὶ τὰς μεταβολὰς τῆς καταστάσεως τῶν ἐφέδρων ἀξιωματικῶν,

γ. εἰς τὴν πρόσληψιν καὶ τὴν ἐν γένει κατάστασιν προσωπικοῦ τοῦ Δημοσίου, τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων καὶ τῶν λοιπῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, ἀνεξαρτήτως τῆς φύσεως τῆς συνδεούσης αὐτὸ σχέσεως, ὡς καὶ εἰς τὸ προσωπικὸν ἐν γένει τῶν ἰδιωτικῶν ἐκπαιδευτηρίων καὶ φροντιστηρίων.

2. Τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἁρμοδιότητος τοῦ τριμελοῦς διοικητικοῦ ἐφετείου ἐξαιροῦνται, ἐξακολουθοῦσαι ὑπαγόμεναι εἰς τὴν κατὰ πρῶτον καὶ τελευταῖον βαθμὸν ἁρμοδιότητα τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, αἰτήσεις ἀκυρώσεως ἀφορῶσαι:

α. εἰς τὸν διορισμὸν ἢ πρόσληψιν καὶ τὴν ὑπηρεσιακὴν ἐν γένει κατάστασιν τῶν ἀνωτάτων ὑπαλλήλων,

β. εἰς τὴν προαγωγὴν ἀπὸ ἀνωτέρου εἰς ἀνώτατον βαθμὸν τῆς ὑπαλληλικῆς ἱεραρχίας,

γ. εἰς τὴν ἐκλογὴν καὶ τὴν ἐν γένει ὑπηρεσιακὴν κατάστασιν τῶν καθηγητῶν καὶ ὑφηγητῶν τῶν ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν ἱδρυμάτων.

3. Εἰς τὴν κατὰ τὴν παρ. 1 ἁρμοδιότητα τοῦ τριμελοῦς διοικητικοῦ ἐφετείου δὲν ὑπάγονται αἱ κατὰ τὴν παρ. 4, ἐδάφιον τρίτον, τοῦ ἄρθρου 103 τοῦ Συντάγματος προσφυγαί.

4. Διὰ διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης, μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς Ὁλομελείας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, δύναται νὰ ὑπαχθῇ εἰς τὰ τακτικὰ διοικητικὰ δικαστήρια ἡ ἐκδίκασις κατὰ πρῶτον βαθμὸν καὶ ἄλλων κατηγοριῶν ὑποθέσεων τῆς ἀκυρωτικῆς δικαιοδοσίας.

Ἄρθρον 2.

1. Ἐὰν τὸ διοικητικὸν ἐφετεῖον κρίνῃ ὅτι ἡ αἴτησις ἀκυρώσεως δὲν εἶναι ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος ὑπαγομένων εἰς τὴν ἁρμοδιότητα αὐτοῦ, παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, τὸ ὁποῖον, ἀποφασίζει περὶ τῆς ἁρμοδιότητος, κρῖνον δὲ ὅτι ἡ ὑπόθεσις εἶναι τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ διοικητικοῦ ἐφετείου δύναται ἢ νὰ τὴν ἀναπέμψῃ ἢ νὰ τὴν κρατήσῃ καὶ δικάσῃ αὐτὴν κατ' οὐσίαν.

2. Ἐὰν διὰ τῆς αἰτήσεως ἀκυρώσεως προσβάλλωνται πλείονες πράξεις, ὡς πρός τινας μόνον τῶν ὁποίων εἶναι καθ' ὕλην ἁρμόδιον τὸ διοικητικὸν ἐφετεῖον, τοῦτο δικάζει τὴν αἴτησιν ἀκυρώσεως διὰ τὴν ὑπαγομένην εἰς τὴν ἁρμοδιότητα αὐτοῦ πρᾶξιν ἢ πράξεις καὶ παραπέμπει τὴν αἴτησιν, διὰ τὰ λοιπά, εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας. Κατ' ἐξαίρεσιν, ἐὰν συμπροσβάλλωνται κανονιστικὴ καὶ ἀτομικὴ πρᾶξις, ἡ αἴτησις ἀκυρώσεως ἀπορρίπτεται καθ' ὃ μέρος στρέφεται κατὰ τῆς κανονιστικῆς πράξεως.

3. Ἐὰν τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας κρίνῃ ὅτι ἡ εἰσαχθεῖσα εἰς αὐτὸ αἴτησις ἀκυρώσεως δὲν εἶναι ἐκ τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἁρμοδιότητα αὐτοῦ, παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ ἁρμόδιον διοικητικὸν ἐφετεῖον.

4. Ἐὰν τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας κρίνῃ ὅτι ἕνια ἐκ τῶν προσβαλλομένων διὰ τῆς εἰσαχθείσης εἰς αὐτὸ αἰτήσεως ἀκυρώσεως πράξεων δὲν εἶναι ἐκ τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἁρμοδιότητα αὐτοῦ, δύναται ἢ νὰ δικάσῃ τὴν αἴτησιν ἀκυρώσεως, διὰ τὴν ὑπαγομένην εἰς τὴν ἁρμοδιότητά του πρᾶξιν ἢ πράξεις, καὶ νὰ παραπέμψῃ κατὰ τὰ λοιπὰ εἰς τὸ ἁρμόδιον διοικητικὸν ἐφετεῖον ἢ συντρέχοντος σπουδαίου τινὸς λόγου, νὰ δικάσῃ ἐξ ὁλοκλήρου τὴν αἴτησιν ἀκυρώσεως.

Ἄρθρον 3.

1. Ἁρμόδιον κατὰ τόπον διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω αἰτήσεων ἀκυρώσεως, εἶναι τὸ διοικητικὸν ἐφετεῖον εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ἑδρεύει ἡ ἐκδοῦσα τὴν προσβαλλομένην πρᾶξιν διοικητικὴ ἀρχή.

2. Ἐπὶ πράξεως ἐκδοθείσης κατόπιν ἁπλῆς ἱεραρχικῆς ἢ ἐνδικοφανοῦς προσφυγῆς, ἡ ἁρμοδιότης τοῦ διοικητικοῦ ἐφετείου καθορίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὑποκειμένης εἰς τὴν προσφυγὴν ταύτην πράξεως.

3. Ἐὰν διὰ τῆς αἰτήσεως ἀκυρώσεως προσβάλλωνται πλείονες πράξεις, συναφεῖς μέν, πλὴν ἀνήκουσαι εἰς τὴν ἁρμοδιότητα διαφόρων διοικητικῶν ἐφετείων, ἁρμόδιον διὰ τὴν ἐκδίκασιν καθίσταται ἐκεῖνο ἐκ τῶν ἀνωτέρω δικαστηρίων ἐνώπιον τοῦ ὁποίου εἰσήχθη τὸ ἔνδικον μέσον.

4. Ἐὰν διὰ πλειόνων αἰτήσεων ἀκυρώσεως προσβάλλωνται πλείονες πράξεις συναφεῖς μέν, πλὴν ἀνήκουσαι εἰς τὴν ἁρμοδιότητα διαφόρων διοικητικῶν ἐφετείων, ἁρμόδιον διὰ τὴν ἐκδίκασιν καθίσταται ἐκεῖνο ἐκ τῶν δικαστηρίων τούτων ἐνώπιον τοῦ ὁποίου εἰσήχθη τὸ πρῶτον τὸ ἔνδικον μέσον.

5. Ἐὰν τὸ διοικητικὸν ἐφετεῖον κρίνῃ ὅτι εἶναι κατὰ τόπον ἀναρμόδιον, καθορίζει τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον, εἰς τὸ ὁποῖον παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν. Ἡ ἀπόφασις τοῦ παραπέμποντος δικαστηρίου δὲν ὑπόκειται εἰς ἔφεσιν καὶ εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ εἰς ὃ ἡ παραπομπὴ δικαστήριον.

Ἄρθρον 4.

1. Ἐνώπιον τῶν διοικητικῶν ἐφετείων, δικαζόντων κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἐπὶ αἰτήσεων ἀκυρώσεως, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὸ ἔνδικον τοῦτο μέσον διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 170/1973 «περὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας», ὡς ἑκάστοτε ἰσχύουν, μὲ τὰς ἀκολούθους τροποποιήσεις:

α. Ὅπου ἐν αὐταῖς ἀναφέρεται τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, ὁ Πρόεδρος, τὰ μέλη ἢ ἡ Γραμματεία αὐτοῦ νοεῖται τὸ οἰκεῖον διοικητικὸν ἐφετεῖον, ὁ Πρόεδρος αὐτοῦ, οἱ ἐφέται καὶ ἡ Γραμματεία αὐτοῦ.

β. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 21 παρ. 2 τοῦ Ν.Δ. 170/1973 κοινοποίησις τοῦ δικογράφου τῆς αἰτήσεως ἀκυρώσεως καὶ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 52 παρ. 3 αἰτήσεως ἀναστολῆς, μετὰ τῆς πράξεως ὁρισμοῦ εἰσηγητοῦ καὶ δικασίμου, γίνεται καὶ πρὸς τὴν ἐκδοῦσαν τὴν πρᾶξιν ἀρχήν.

γ. Κατὰ τὴν ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν οἱ ἰδιῶται διάδικοι παρίστανται διὰ δικηγόρου παρ' Ἐφέταις.

2. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 52 τοῦ Ν.Δ. 170/1973 αἴτησις περὶ ἀναστολῆς ἐκτελέσεως τῆς ἐπὶ ἀκυρώσει προσβληθείσης πράξεως κρίνεται ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ ἐφετείου ἐν συμβουλίῳ.

Ἄρθρον 5.

1. Ἡ ἐκδιδομένη ἐπὶ αἰτήσεως ἀκυρώσεως ἢ τριτανακοπῆς ὁριστικὴ ἀπόφασις τοῦ διοικητικοῦ δικαστηρίου ὑπόκειται εἰς ἔφεσιν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

2. Ἔφεσιν δύνανται νὰ ἀσκήσουν ἐντὸς ἑξηκονθημέρου προθεσμίας ἀρχομένης ἀπὸ τῆς ἑπομένης τῆς ἐπιμελείᾳ τοῦ διαδίκου κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως, πάντως δὲ ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτῆς, οἱ κατὰ τὴν πρωτόδικον ἀκυρωτικὴν δίκην διάδικοι.

3. Δευτέρα ἔφεσις παρὰ τοῦ αὐτοῦ διαδίκου κατὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως, ὡς πρὸς τὸ αὐτὸ ἢ ἄλλο κεφάλαιον, δὲν ἐπιτρέπεται. Ὡσαύτως ἀποκλείεται ἡ ἄσκησις ἀντεφέσεως.

4. Τὸ δικόγραφον τῆς ἐφέσεως πρέπει νὰ περιέχῃ, ἐκτὸς τῶν στοιχείων παντὸς δικογράφου, μνείαν τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, σαφεῖς καὶ συγκεκριμένους λόγους ἐφέσεως καὶ αἴτημα.

5. Ἡ ἔφεσις ἀσκεῖται διὰ καταθέσεως τοῦ δικογράφου εἰς τὴν γραμματείαν τοῦ ἐκδόντος τὴν ἐκκαλουμένην ἀπόφασιν δικαστηρίου. Περὶ τῆς καταθέσεως συντάσσεται ἔκθεσις εἰς ἴδιον βιβλίον, ὑπογραφομένη καὶ ὑπὸ τοῦ καταθέτοντος. Ἡ ἔφεσις διαβιβάζεται ἀμελλητὶ μετὰ τοῦ οἰκείου φακέλου μερίμνῃ τοῦ Γραμματέως, εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας.

6. Ἡ προθεσμία πρὸς ἄσκησιν ἐφέσεως καὶ ἡ ἄσκησις τοῦ ἐνδίκου τούτου μέσου δὲν ἐπάγονται ἀναστολὴν τῆς ἐκτελέσεως τῆς πρωτοδίκου ἀποφάσεως.

7. Πρόσθετοι λόγοι ἐφέσεως ὑποβάλλονται μόνον δι' ἰδίου δικογράφου, κατατιθεμένου ἐν πρωτοτύπῳ εἰς τὴν Γραμματείαν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καὶ κοινοποιουμένου, ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου, δέκα πέντε τοὐλάχιστον πλήρεις ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως, ἐπιμελείᾳ τοῦ ἐκκαλοῦντος, πρὸς τὸν ἐφεσίβλητον. Ἡ παρ. 6 τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ Ν.Δ. 170/1973 ἔχει καὶ ἐν προκειμένῳ ἐφαρμογήν.

8. Εἰς τὴν κατ' ἔφεσιν δίκην ἐπιτρέπεται ἡ τὸ πρῶτον ἄσκησις παρεμβάσεως.

9. Ἡ ἔφεσις ἀναφέρεται ἀποκλειστικῶς εἰς σφάλματα τῆς πρωτοδίκου ἀποφάσεως. Ἐὰν εὑρεθῇ βάσιμος λόγος ἐφέσεως ἡ ἐκκαλουμένη ἀπόφασις ἐξαφανίζεται καὶ τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας δικάζει ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ἀκυρώσεως. Ἐὰν τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας κρίνῃ ἀπορριπτέαν αἴτησιν ἀκυρώσεως, ἡ ὁποία εἶχε γίνει δεκτὴ ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ ἐφετείου, ἀναβιοῖ ἀναδρομικῶς ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς της ἡ διὰ τῆς πρωτοδίκου ἀποφάσεως ἀκυρωθεῖσα πρᾶξις.

10. Ἐπὶ ἐφέσεως δύναται νὰ χορηγηθῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 52 τοῦ Ν.Δ. 170/1973 ἀναστολὴ ἐκτελέσεως τῆς προσβληθείσης ἐπὶ ἀκυρώσει διοικητικῆς πράξεως.

11. Ἐπὶ ἐφέσεως ἐφαρμόζονται ἀναλόγως κατὰ τὰ λοιπὰ αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὸ ἔνδικον μέσον τῆς αἰτήσεως ἀκυρώσεως διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 170/1973, ὡς ἑκάστοτε ἰσχύουν.

Ἄρθρον 6.

1. Ἐπὶ μίαν διετίαν, δυναμένην νὰ παραταθῇ δι' ἓν εἰσέτι ἔτος δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης, ἐκδιδομένης μετὰ πρότασιν τῆς Ὁλομελείας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκδικάσεως τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 παρ. 1 καὶ 4 τοῦ παρόντος νόμου ὑποθέσεων τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων, τῶν τριμελοῦς συνθέσεως διοικητικῶν ἐφετείων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς δικαζόντων ἐπὶ αἰτήσεων ἀκυρώσεως, προεδρεύουν Σύμβουλοι τῆς Ἐπικρατείας, ὁριζόμενοι δι' ἀποφάσεως τῆς Ὁλομελείας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καὶ ἀσκοῦντες παραλλήλως τὰ κύρια αὐτῶν καθήκοντα. Εἰς τὰ καθήκοντα τοῦ Προεδρεύοντος Συμβούλου περιλαμβάνεται καὶ ὁ προσδιορισμὸς τῆς δικασίμου καὶ τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς ὑποθέσεως.

2. Τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω συνθέσεως δύνανται νὰ μετέχουν καὶ οἱ πρόεδροι ἐφετῶν ὡς μέλη.

Ἄρθρον 7.

1. Εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ τριμελοῦς διοικητικοῦ πρωτοδικείου ὑπάγονται αἱ διοικητικαὶ διαφοραὶ οὐσίας, αἱ ἀναφυόμεναι ἐκ τῆς ἀναγνωρίσεως, παραχωρήσεως ἢ ἀπονομῆς δικαιώματος, ἢ εὐεργετήματος ἢ οἱασδήποτε ἄλλης παροχῆς, τῆς ἀρνήσεως ἱκανοποιήσεως, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, τοιούτου αἰτήματος, ὡς καὶ τῆς μεταβολῆς δημιουργηθείσης, διὰ διοικητικῆς πράξεως καταστάσεως κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς νομοθεσίας: α) Περὶ κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως, καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς ἐν γένει ἀσφαλιστικὰς σχέσεις μεταξὺ τῶν φορέων καὶ τῶν ἠσφαλισμένων ἢ τῶν ἐργοδοτῶν των, ἰδίᾳ δὲ αἱ διαφοραὶ περὶ τὴν ὑπαγωγὴν εἰς τὴν ἀσφάλισιν καὶ τὴν διάρκειαν ταύτης, τὰς καταβλητέας εἰσφορὰς ὑπὸ ἐργοδοτῶν καὶ ἠσφα-

λισμένων καὶ τὰς πάσης φύσεως παροχὰς ὑπὸ τοῦ φορέως, β) Περὶ προστασίας ἐν γένει ἀναπήρων καὶ θυμάτων πολέμου, πολεμοπαθῶν, ἀγωνιστῶν ἐθνικῆς ἀντιστάσεως, ἐφέδρων παλαιῶν καὶ νέων πολεμιστῶν, ἀστῶν προσφύγων παραπηγματούχων, σεισμοπαθῶν καὶ πληγέντων ἐκ θεομηνιῶν, γ) Περὶ λαϊκῆς στέγης, ἐργατικῆς κατοικίας καὶ ἀνταλλαξίμων ἀκινήτων, δ) Περὶ ἀποκαταστάσεως γεωργῶν καὶ κτηνοτρόφων.

2. Αἱ ἐκδιδόμεναι κατ' ἐφαρμογὴν νομοθεσίας ἐκ τῶν αναφερομένων εἰς τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐκτελεσταὶ ἀτομικαὶ πράξεις ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 45 παρ. 5 τοῦ Ν.Δ. 170 τοῦ 1973 παραλείψεις διοικητικῶν ἀρχῶν ἢ νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, ὑπόκεινται εἰς προσφυγὴν ἐνώπιον τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον δικαστηρίου, κρίνοντος κατὰ τὸν νόμον καὶ τὴν οὐσίαν καὶ δυναμένου νὰ ἀκυρώσῃ ἢ τροποποιήσῃ αὐτάς.

3. Ἐὰν εἰς τὴν νομοθεσίαν, κατ' ἐφαρμογὴν τῆς ὁποίας ἐξεδόθη ἡ πρᾶξις τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς προβλέπεται ἡ δυνατότης ἀσκήσεως ἐνδικοφανοῦς μέσου, συνεπαγομένου ἔλεγχον τῆς πράξεως νόμῳ τε καὶ οὐσίᾳ, ἐνώπιον τῆς αὐτῆς ἢ ἱεραρχικῶς προϊσταμένης ἀρχῆς ἢ εἰδικῶς κατεστημένου ὀργάνου, ἡ ἐνώπιον τοῦ διοικητικοῦ πρωτοδικείου προσφυγὴ ἀσκεῖται μόνον κατὰ τῆς ἐκδιδομένης ἐπὶ τοῦ ἐνδικοφανοῦς τούτου μέσου πράξεως.

4. Ἡ προσφυγὴ ἀσκεῖται ὑπὸ παντὸς ἔχοντος ἔννομον συμφέρον, ἐντὸς προθεσμίας ἑξήκοντα ἡμερῶν, ἀρχομένης ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως ἢ δημοσιεύσεως, ὁσάκις τοιαύτη νομίμως ἐπιβάλλεται, τῆς προσβαλλομένης πράξεως ἤ, ἄλλως, ἀφ' ἧς ἔλαβε πλήρη γνῶσιν ταύτης ὁ αἰτῶν, ἐπὶ δὲ παραλείψεων, ἀπὸ τῆς παρελεύσεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 45 παρ. 5 τοῦ Ν.Δ. 170 τοῦ 1973 προθεσμίας.

5. Διοικητικαὶ διαφοραὶ ἐξ ἀγωγῶν περὶ ἀποζημιώσεως κατὰ τοῦ Δημοσίου ἢ νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου ἕνεκα παρανόμων πράξεων τῶν ὀργάνων αὐτῶν, ἐκδιδομένων κατ' ἐφαρμογὴν τῆς νομοθεσίας περὶ τῶν ἐν παραγράφῳ 1 θεμάτων ἢ παραλείψεων αὐτῶν, ὑπάγονται ἐφεξῆς εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν διοικητικῶν πρωτοδικείων.

6. Ἁρμόδιον κατὰ τόπον διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἀνωτέρω προσφυγῶν καὶ ἀγωγῶν δικαστήριον εἶναι τὸ Διοικητικὸν Πρωτοδικεῖον εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ἐδρεύει ἡ ἐκδοῦσα τὴν προσβαλλομένην πρᾶξιν διοικητικὴ ἀρχή. Ἐπὶ προσβολῆς πράξεως ἐκδοθείσης ἐπὶ ἁπλῆς ἢ ἐνδικοφανοῦς διοικητικῆς προσφυγῆς ἢ παραλείψεως ἐκδόσεως ἀποφάσεως ἐπὶ τοιαύτης προσφυγῆς, ἡ ἁρμοδιότης τοῦ Διοικητικοῦ Πρωτοδικείου καθορίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς προσβληθείσης δι' ἁπλῆς ἢ ἐνδικοφανοῦς διοικητικῆς προσφυγῆς πράξεως.

Ἄρθρον 8.

1. Ἡ ἀπόφασις ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου διαφορῶν εἶναι ἀνέκκλητος, ὑποκειμένη μόνον εἰς τὸ ἔνδικον μέσον τῆς αἰτήσεως ἀναιρέσεως ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

2. Ἡ ἀπόφασις ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν παρ. 5 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου διαφορῶν ὑπόκειται εἰς ἔφεσιν ἐνώπιον τοῦ κατὰ τόπον ἁρμοδίου ἐφετείου, ἡ δὲ ἀπόφασις τούτου ὑπόκειται εἰς τὸ ἔνδικον μέσον τῆς αἰτήσεως ἀναιρέσεως ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

3. Οἱ λόγοι ἀναιρέσεως, τὰ τῆς διαδικασίας καὶ τῆς ἐν γένει δικονομίας πρὸς ἐκδίκασιν τῶν κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους προσφυγῶν, ἀγωγῶν καὶ ἐφέσεων, θέλουσι καθορισθῆ διὰ Π. Διατάγματος, ἐκδοθησομένου τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης.

Ἄρθρον 9.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 170/1973 Ν. Δ/τος ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«2. Ὁ Προϊστάμενος τῆς Γραμματείας διευθύνει τὰς ἐργασίας ταύτης καὶ ἐκτελεῖ καθήκοντα Γραμματέως τῆς Ὁλομελείας καὶ τοῦ Δ' Τμήματος. Ἀσκεῖ προσέτι ἄμεσον ἐποπτείαν ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Γραμματείας καὶ τῶν καθαριστριῶν».

Ἄρθρον 10.

Τὸ ἄρθρον 7 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Ν. Δ/τος ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἄρθρον 7.

Ὁλομέλεια — Τμήματα.

1. Τὸ Συμβούλιον ἀσκεῖ τὰς ἁρμοδιότητας αὐτοῦ διὰ τῆς Ὁλομελείας καὶ τῶν Τμημάτων.

2. Τὰ Τμήματα ὁρίζονται εἰς τέσσαρα (Α', Β', Γ' καὶ Δ')».

Ἄρθρον 11.

Τὸ ἄρθρον 8 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Ν. Δ/τος ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἄρθρον 8.

Σύνθεσις Ὁλομελείας.

1. Ἡ Ὁλομέλεια τοῦ Συμβουλίου, συνεδριάζουσα δημοσίᾳ συντίθεται ἐκ τοῦ Προέδρου, ἐκ δέκα τοὐλάχιστον Συμβούλων καὶ δύο Παρέδρων, ὡς καὶ τοῦ Γραμματέως. Προσερχομένων πλειόνων τῶν ἕνδεκα μελῶν, ἀποχωρεῖ ὁ νεώτερος Σύμβουλος ἤ, ἂν οὗτος εἶναι καὶ εἰσηγητὴς τῆς δικαζομένης ὑποθέσεως, ὁ ἀμέσως πρὸ αὐτοῦ, πρὸς διατήρησιν τοῦ ἀριθμοῦ περιττοῦ.

2. Ἡ Ὁλομέλεια συνέρχεται ἐν συμβουλίῳ κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Προέδρου, συντιθεμένη ἐκ πάντων τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου, πλὴν τῶν κωλυομένων, παρισταμένου πάντως τοὐλάχιστον τοῦ ἡμίσεος πλέον ἑνὸς τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ αὐτῶν.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν μετεχόντων μελῶν τοῦ Συμβουλίου δέον νὰ διατηρῆται περιττός, ἐφαρμοζομένου τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τῆς προηγουμένης παραγράφου.

Κατὰ τὰς περιστάσεις, ἐκτιμωμένας ὑπὸ τοῦ Προέδρου, δύνανται νὰ κληθοῦν ὅπως μετάσχουν τῆς συνεδριάσεως καὶ Πάρεδροι μετὰ γνώμης συμβουλευτικῆς, ὡς καὶ ὁ Γραμματεύς. Εἰς ἣν περίπτωσιν δὲν παρίσταται ὁ Γραμματεύς, τὰ πρακτικὰ τηροῦνται ὑπὸ τοῦ τυχὸν ὁρισθέντος εἰσηγητοῦ, ἄλλως ὑπὸ τοῦ νεωτέρου τῶν μετεχόντων Συμβούλων ἢ Παρέδρων».

Ἄρθρον 12.

Εἰς τὸ ἄρθρον 9 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Ν.Δ. προστίθεται παράγραφος, ὑπ' ἀριθ. 3 ἔχουσα ὡς ἀκολούθως:

«3. Ἡ Ὁλομέλεια δύναται νὰ ἀποφασίζῃ καὶ περὶ κατανομῆς τῶν Εἰσηγητῶν εἰς τὰ Τμήματα».

Ἄρθρον 13.

Τὸ ἄρθρον 10 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Ν. Δ/τος ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἄρθρον 10.

Σύνθεσις Τμημάτων.

1. Ἕκαστον Τμῆμα, συνεδριάζον δημοσίᾳ, συντίθεται ἐκ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ, 4 Συμβούλων, 2 Παρέδρων καὶ τοῦ Γραμματέως.

2. Διὰ Προεδρικῶν Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης, μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς Ὁλομελείας τοῦ Συμβουλίου, δύναται νὰ προβλεφθῇ σύνθεσις ἑκάστου τῶν Τμημάτων ἐκ 3 μελῶν, 2 Παρέδρων καὶ τοῦ Γραμματέως, πρὸς ἐκδίκασιν κατηγοριῶν ὑποθέσεων, καθοριζομένων διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος.

3. Προκειμένης ἐπεξεργασίας τῶν διαταγμάτων, κατὰ τὸ ἄρθρον 15, τὸ οἰκεῖον Τμῆμα συντίθεται ἐκ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ, 2 τοὐλάχιστον Συμβούλων καὶ 2 τοὐλάχιστον Παρέδρων ὡς καὶ τοῦ Γραμματέως. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὁ ἀριθμὸς τῶν μετεχόντων συμβούλων, περιλαμβανομένου καὶ τοῦ Προέδρου, διατηρεῖται περιττός.

4. Τμῆμα, καλούμενον κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις νὰ ἐργασθῇ ἢ γνωμοδοτήσῃ ἐν συμβουλίῳ, συντίθεται ἐκ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ καὶ τεσσάρων Συμβούλων, ὁριζομένων μετ' ἰσοψη-

θμων ἀναπληρωτῶν, διὰ πράξεως τοῦ Προέδρου του κατὰ Δεκέμβριον ἑκάστου δευτέρου ἔτους, τῆς θητείας αὐτῶν ἀρχομένης ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου τοῦ ἀμέσως ἑπομένου ἔτους. Κατὰ τὰς περιστάσεις ἐκτιμωμένας ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Τμήματος, δύναται νὰ κληθῇ ὅπως μετάσχῃ τῆς συνεδριάσεως καὶ ὁ Γραμματεὺς τοῦ Τμήματος. Μὴ παρισταμένου Γραμματέως, τὰ πρακτικὰ τηροῦνται, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 8 παρ. 2 ὁριζόμενα».

Ἄρθρον 14.

Τὸ ἄρθρον 11 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Ν. Δ/τος ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἄρθρον 11.

Δικαστικαὶ Διακοπαί.

1. Ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουλίου μέχρι καὶ τῆς 15ης Σεπτεμβρίου ἑκάστου ἔτους διακόπτονται αἱ τακτικαὶ ἐργασίαι τοῦ Συμβουλίου, καθίσταται δὲ Τμῆμα Διακοπῶν, τὸ ὁποῖον ἐπεξεργάζεται τὰ διατάγματα, ἀποφαίνεται ἐπὶ τῶν αἰτήσεων ἀναστολῆς καὶ ἐκδικάζει τὰς ὑποθέσεις, αἱ ὁποῖαι ἤθελον κριθῇ κατεπείγουσαι διὰ πράξεως τοῦ Προέδρου τοῦ ἰδίου Τμήματος. Τῶν διακοπῶν, πλὴν τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου, μετέχουν καὶ οἱ Πάρεδροι μετὰ τῶν Εἰσηγητῶν.

2. Ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὸ Τμῆμα Διακοπῶν Συμβούλων δὲν ἐπαρκῇ διὰ τὴν συγκρότησιν τοῦ ἁρμοδίου πρὸς ἐκδίκασιν τῆς κατεπειγούσης ὑποθέσεως σχηματισμοῦ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, καλοῦνται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Τμήματος πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ νομίμου ἀριθμοῦ τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου, ἀδιακρίτως.

3. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ περὶ δικαστικῶν διακοπῶν κείμεναι διατάξεις».

Ἄρθρον 15.

Τὸ ἄρθρον 13 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Ν. Δ/τος καταργεῖται.

Ἄρθρον 16.

Τὸ ἄρθρον 14 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἄρθρον 14.

Ἁρμοδιότης Ὁλομελείας καὶ Τμημάτων.

1. Διὰ Π. Δ/των ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης, μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς Ὁλομελείας τοῦ Συμβουλίου, καθορίζονται αἱ ὑπαγόμεναι εἰς τὴν ἁρμοδιότητα ἑκάστου τῶν Τμημάτων Α', Β', Γ' καὶ Δ' κατηγορίαι ὑποθέσεων.

2. Ἡ Ὁλομέλεια εἶναι ἁρμοδία:

α) Ἐπὶ πάσης ὑποθέσεως καὶ εἰσαχθείσης ἔτι ἐνώπιον Τμήματος, τὴν ὁποίαν ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου ἤθελεν εἰσαγάγει ἐνώπιον αὐτῆς, λόγῳ μείζονος σπουδαιότητος, προκειμένου, ἰδίως, περὶ θεμάτων γενικωτέρας σημασίας, τῆς εἰσηγήσεως ἀνατιθεμένης εἰς Σύμβουλον.

β) Ἐπὶ ζητήματος ἢ ὑποθέσεως, ἡ ὁποία ἤθελε παραπεμφθῇ ἐνώπιον αὐτῆς δι' ἀποφάσεως Τμήματος ὑπὸ τριμελῆ ἢ πενταμελῆ σύνθεσιν, διὰ τοὺς λόγους τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου. Ἡ παραπεμπτικὴ ἀπόφασις ἐπέχει θέσιν εἰσηγήσεως, τὴν ὁποίαν ἀναπτύσσει ὁ διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ὁριζόμενος Σύμβουλος.

γ) Ἐπὶ ὑποθέσεως παραπεμπομένης εἰς ταύτην κατὰ τὴν παράγραφον 6 τοῦ παρόντος.

3. Ἡ Ὁλομέλεια, ἐπιλαμβανομένη κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἐδαφίου β' τῆς προηγουμένης παραγράφου, δύναται, ἐπιλύουσα τὰ γενικωτέρας σημασίας θέματα, νὰ ἐκδικάσῃ ἐξ ὁλοκλήρου τὴν ὑπόθεσιν ἢ νὰ παραπέμψῃ ταύτην πρὸς ἐκδίκασιν εἰς τὸ ἁρμόδιον Τμῆμα.

4. Τμῆμα φερόμενον ὡς πρὸς τὴν οὐσιαστικὴν συνταγματικότητα ἢ τὴν ἔννοιαν τυπικοῦ νόμου, εἰς λῆψιν ἀποφάσεως διαφόρου πρὸς ἀπόφασιν τοῦ Ἀρείου Πάγου ἢ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὴν Ὁλομέλειαν, ἡ ὁποία δύναται ν' ἀποφανθῇ περαιτέρω κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 3, ἐφ' ὅσον δὲν συντρέχει περίπτωσις παραπομπῆς εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 100 τοῦ Συντάγματος Ἀνώτατον Εἰδικὸν Δικαστήριον.

5. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Τμήματος, διὰ πράξεώς του δύναται νὰ εἰσαγάγῃ ἢ τὸ Τμῆμα ὑπὸ τριμελῆ σύνθεσιν δύναται νὰ παραπέμψῃ τὴν ὑπόθεσιν, λόγῳ σπουδαιότητος, εἰς τὸ Τμῆμα ὑπὸ πενταμελῆ σύνθεσιν. Ἐπὶ τοιαύτης παραπομπῆς, εἰσηγητὴς τῆς ὑποθέσεως δύναται νὰ ὁρίζεται καὶ Πάρεδρος. Τὸ Τμῆμα ὑπὸ πενταμελῆ σύνθεσιν ἐκδικάζει τὴν ὑπόθεσιν ἐν τῷ συνόλῳ, μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς ἀναπομπῆς αὐτῆς εἰς τὸ Τμῆμα ὑπὸ τριμελῆ σύνθεσιν, ἐὰν δὲ ἡ παραπομπὴ ἐγένετο δι' ἀποφάσεως τοῦ Τμήματος ὑπὸ τριμελῆ σύνθεσιν, δὲν ἐπιτρέπεται περαιτέρω παραπομπὴ τῆς ὑποθέσεως εἰς τὴν Ὁλομέλειαν, ἐπιφυλασσομένης τῆς ἐφαρμογῆς τῆς προηγουμένης παραγράφου.

6. Τμῆμα, κρῖνον ἑαυτὸ ἀναρμόδιον, παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ κατ' αὐτὸ ἁρμόδιον Τμῆμα. Τοῦτο ἐφ' ὅσον διαφωνεῖ παραπέμπει τὸ ζήτημα ἐνώπιον τῆς Ὁλομελείας πρὸς ἐπίλυσιν αὐτοῦ, ὁριζομένου ὡς εἰσηγητοῦ Συμβούλου, ἐφαρμόζεται δὲ κατὰ τὰ λοιπὰ ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

7. Ἐπὶ προσβολῆς διὰ τοῦ αὐτοῦ δικογράφου πλειόνων πράξεων ἁρμοδιότητος διαφόρων Τμημάτων, ἡ ὑπόθεσις εἰσάγεται εἰς τὸ Τμῆμα τὸ ἁρμόδιον διὰ τὴν προτασσομένην εἰς τὸ δικόγραφον πρᾶξιν καὶ ἐκδικάζεται ὑπὸ τούτου».

Ἄρθρον 17.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Ν. Δ/τος ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«1. Πάντα τὰ κανονιστικὰ διατάγματα (πλὴν τῶν ὁριζόντων ἁπλῶς χρόνον ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου), προκειμένου νὰ τύχουν τῆς κατὰ τὸ Σύνταγμα ἐπεξεργασίας, ἀποστέλλονται εἰς τὸ Συμβούλιον ἐν σχεδίῳ ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ, δυναμένου νὰ τάξῃ καὶ προθεσμίαν, ἀνάλογον πρὸς τὴν σπουδαιότητα καὶ τὸ τυχὸν κατεπεῖγον τοῦ διατάγματος, ἀρχομένην ἀπὸ τῆς περιελεύσεως αὐτοῦ εἰς τὸ Συμβούλιον».

Ἄρθρον 18.

Ἡ παράγραφος 7 τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Ν. Δ/τος ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«7. Ἐὰν ὁ ἀσκήσας τὸ ἔνδικον μέσον καὶ ὁ ἀντίκλητος αὐτοῦ δὲν κατοικοῦν εἰς τὴν ἀρχῆθεν ἢ μεταγενεστέρως δηλωθεῖσαν κατοικίαν ἐν Ἀθήναις, ἡ ἐκδίκασις τοῦ ἐνδίκου μέσου χωρεῖ ἄνευ τῶν πρὸς αὐτοὺς κοινοποιήσεων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 21 παράγραφος 3 ἐδ. γ' καὶ 5 καὶ τοῦ ἄρθρου 49 παρ. 2 τοῦ παρόντος. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ εἰς ἣν περίπτωσιν δὲν ἐγένετο διορισμὸς ἀντικλήτου, καίτοι ὑφίστατο ὑποχρέωσις πρὸς τοῦτο, κατὰ τὴν παράγραφον 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου».

Ἄρθρον 19.

Τὸ ἄρθρον 19 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Ν. Δ/τος ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἄρθρον 19.

Κατάθεσις δικογράφου.

1. Ἡ κατάθεσις τοῦ δικογράφου γίνεται διὰ παραδόσεως τοῦ πρωτοτύπου εἰς τὴν Γραμματείαν τοῦ Συμβουλίου, συντασσομένης ἐπ' αὐτοῦ, ἀτελῶς, σχετικῆς πράξεως, ἡ ὁποία ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ καταθέτοντος καὶ ὑπὸ τοῦ παραλαμβάνοντος ὑπαλλήλου.

2. Τὰ ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου ἔνδικα μέσα ἀσκοῦνται καὶ διὰ καταθέσεως εἰς οἱανδήποτε δημοσίαν ἀρχήν, συντασσομένης ἐπὶ τοῦ πρωτοτύπου τοῦ δικογράφου σχετικῆς πράξεως, ὑπογραφομένης, κατὰ τὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ.

Τὰ οὕτω κατατιθέμενα δικόγραφα ἀποστέλλονται ἀμελλητὶ εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας.

3. Τὰ κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους κατατιθέμενα δικόγραφα καταχωρίζονται ἐν περιλήψει εἰς ἴδιον βιβλίον ὑπ' αὔξοντα ἀριθμόν, κατὰ τὴν σειρὰν καταθέσεως ἢ περιελεύσεώς των εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας. Ὑπὸ τὸν αὐτὸν αὔξοντα ἀριθμὸν καταχωρίζονται, εἰς ἰδίαν στήλην, τὰ ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως δικόγραφα παρεμβάσεως καὶ προσθέτων λόγων».

Ἄρθρον 20.

1. Ἡ παράγραφος 2 ἐδ. δ' τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Ν. Δ/τος ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«δ) Ἐπὶ αἰτήσεως ἀκυρώσεως κατὰ πράξεως ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου κρίσεως ὑπαλλήλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, ἀποτελοῦντος ὄργανον τῆς κρατικῆς διοικήσεως, ἡ κοινοποίησις γίνεται πρὸς τὸν Ὑπουργόν, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν ἁρμοδιότητα ὑπάγεται τὸ συμβούλιον τοῦτο ὡς καὶ εἰς τὸ νομικὸν πρόσωπον εἰς τὸ ὁποῖον ὑπηρετεῖ ὁ ἀσκήσας τὴν αἴτησιν ὑπάλληλος».

2 Ἡ παράγραφος 4 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 21 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«4. Ἐπὶ αἰτήσεως ἀναιρέσεως, ἡ κοινοποίησις γίνεται πρὸς τὸν ἀναιρεσίβλητον. Ἐὰν ἡ διὰ τῆς Γραμματείας τοῦ Συμβουλίου κοινοποίησις καθίσταται ἰδιαιτέρως δυσχερής, ἡ αἴτησις εἰσάγεται πρὸς συζήτησιν δι' εἰδικῆς πράξεως τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ Προέδρου τοῦ οἰκείου Τμήματος, τὸ δὲ δικαστήριον, ἐφ' ὅσον διαπιστώσει τὴν ὕπαρξιν τῆς δυσχερείας ταύτης, ἀναβάλλον δι' ἀποφάσεώς του τὴν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως, διατάσσει τὴν ἐπιμελείᾳ τοῦ ἀναιρεσίοντος κοινοποίησιν. Εἰς περίπτωσιν μὴ συμμορφώσεως τοῦ ἀναιρεσίοντος πρὸς τὴν οὕτως ἐπιβαλλομένην ὑποχρέωσιν, ἡ αἴτησις ἀπορρίπτεται ὡς ἀπαράδεκτος».

Ἄρθρον 21.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Ν. Δ/τος ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«1. Ἐπιτρέπεται ἡ ὑποβολὴ προσθέτων λόγων διὰ δικογράφου, κατατιθεμένου, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 19 παρ. 1 τοῦ παρόντος ὁριζόμενα, καὶ κοινοποιουμένου ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου δέκα πέντε τοὐλάχιστον πλήρεις ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως, ἐπιμελείᾳ τοῦ ἀσκήσαντος τὸ ἔνδικον μέσον, δι' ἐπιδόσεως κεκυρωμένου ἀντιγράφου εἰς τοὺς πρὸς οὕς, κατὰ τὸ ἄρθρον 21 τοῦ παρόντος, κοινοποιεῖται τὸ ἔνδικον μέσον καὶ εἰς τοὺς ἤδη ἔχοντας ἀσκήσει παρέμβασιν.

Ἡ παράγραφος 6 τοῦ ἄρθρου 21 ἔχει καὶ ἐν προκειμένῳ ἐφαρμογήν».

Ἄρθρον 22.

Τὸ ἄρθρον 30 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Ν. Δ/τος ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἄρθρον 30.

Παραίτησις.

1. Ἡ παραίτησις ἀπὸ δικογράφου ἀσκηθέντος ἐνδίκου μέσου, ἐπαγομένη κατάργησιν τῆς δι' αὐτοῦ ἀνοιγείσης δίκης ἐπιτρέπεται μέχρι τῆς συζητήσεως τῆς ὑποθέσεως, γίνεται δὲ διὰ δηλώσεως κατατιθεμένης εἰς τὴν Γραμματείαν ἢ προφορικῶς ἐπ' ἀκροατηρίου εἴτε ὑπὸ πληρεξουσίου δικηγόρου, ἔχοντος γενικὸν ἢ εἰδικὸν πληρεξούσιον, εἴτε καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἀσκήσαντος τὸ ἔνδικον μέσον. Παραίτησις γίνεται ἐπίσης καὶ διὰ δηλώσεως τοῦ ἀσκήσαντος τὸ ἔνδικον μέσον ἐνώπιον συμβολαιογράφου, ἐὰν ἀντίγραφον τῆς συμβολαιογραφικῆς πράξεως περιέλθῃ εἰς τὸ Συμβούλιον μέχρι τῆς ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως.

2. Παραίτησις δι' ἐγγράφου δηλώσεως εἰς τὴν Γραμματείαν ἢ διὰ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου, ὑποβαλλομένη ἢ περιεχομένη εἰς τὸ Συμβούλιον πρὸ τοῦ καθορισμοῦ δικασίμου, γίνεται δεκτὴ διὰ πράξεως τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ Προέδρου τοῦ οἰκείου Τμήματος, ὁ ὁποῖος δύναται, εἰς περίπτωσιν οἱασδήποτε ἀμφιβολίας περὶ τοῦ ἐγκύρου τῆς δηλώσεως, νὰ εἰσαγάγῃ ταύτην ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου.

3. Παραίτησις περιέχουσα ὅρους ἢ αἱρέσεις θεωρεῖται ὡς μὴ γενομένη.

4. Ἀνάκλησις παραιτήσεως δὲν ἐπιτρέπεται.

5. Αἴτησις, ἀπὸ τοῦ δικογράφου τῆς ὁποίας ἐχώρησε παραίτησις, θεωρεῖται ὡς μὴ ἀσκηθεῖσα».

Ἄρθρον 23.

1. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Ν. Δ/τος, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«2. Τὰ τῆς καταχωρίσεως τῆς γνώμης τῶν μειοψηφούντων εἰς τὴν ἀπόφασιν καὶ τὸ πρακτικὸν διασκέψεως διέπονται ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 93 παρ. 3 τοῦ Συντάγματος, εἰδικοῦ νόμου».

2. Ἡ παράγραφος 5 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 34 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«5. Αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ὁσάκις ἡ Ὁλομέλεια ἢ τὰ Τμήματα ἀποφασίζουν ἢ γνωμοδοτοῦν ἐν συμβουλίῳ».

Ἄρθρον 24.

Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 36 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Ν. Δ/τος παράβολον ὁρίζεται εἰς δραχμὰς ἑπτακοσίας πεντήκοντα.

Ἄρθρον 25.

Τὸ ἄρθρον 37 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Ν. Δ/τος ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἄρθρον 37.

Τῆς ὑποχρώσεως καταβολῆς τελῶν καὶ παραβόλου δύναται νὰ ἀπαλλάξῃ τὸν ἀσκοῦντα τὸ ἔνδικον μέσον ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου ἢ τοῦ οἰκείου Τμήματος λόγῳ πιθανολογουμένης κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ, ἐνδείας. Πρὸς τοῦτο συνυποβάλλεται μετὰ τοῦ δικογράφου ὑπὸ τοῦ ἀσκοῦντος τὸ ἔνδικον μέσον ἰδίᾳ αἴτησις, τὸ δὲ δικόγραφον τοῦ ἐνδίκου μέσου γίνεται δεκτὸν πρὸς κατάθεσιν καὶ ἄνευ τῆς καταβολῆς τελῶν καὶ παραβόλου. Ὁ Πρόεδρος ἀποφασίζει ἐπὶ τῆς αἰτήσεως εἰς περίπτωσιν δὲ ἀπορρίψεώς της, ὁ αἰτῶν ὑποχρεοῦται ὅπως καταβάλῃ τὰ μὴ καταβληθέντα τέλη καὶ παράβολον ἐντὸς 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς ἀπορριπτικῆς πράξεως, ἄλλως τὸ ἔνδικον μέσον ἀπορρίπτεται, ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ παρόντος».

Ἄρθρον 26.

Τὸ ἄρθρον 40 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Ν. Δ/τος ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἄρθρον 40.

Ἀνάλογος ἐφαρμογὴ διατάξεων.

Κατὰ τὰ λοιπά, καὶ δὴ ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς κοινοποιήσεις τοὺς λόγους ἐξαιρέσεως τῶν δικαστῶν καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Γραμματείας καὶ τὴν ἐπὶ ταύτῃ διαδικασίαν, εἰς τὴν συγγνώμην συγγενείας, τὴν διεξαγωγὴν τῶν συζητήσεων, τὴν εὐταξίαν τοῦ ἀκροατηρίου, τὴν κατάρτισιν τῶν πρακτικῶν καὶ ἀποφάσεων καὶ τὴν ἐνέργειαν τῶν διατασσομένων τυχὸν ἀποδείξεων, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ τοῦ Ὀργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων. αἱ ἰσχύουσαι ἐπὶ τῆς ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐπὶ πολιτικῶν δικῶν διαδικασίας».

Ἄρθρον 27.

Τὸ ἄρθρον 45 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Ν. Δ/τος ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἄρθρον 45.

Προσβαλλόμεναι πράξεις.

1. Ἡ αἴτησις ἀκυρώσεως δι' ὑπέρβασιν ἐξουσίας ἢ παράβασιν νόμου χωρεῖ μόνον κατὰ τῶν ἐκτελεστῶν πράξεων τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν καὶ τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, τῶν μὴ ὑποκειμένων εἰς ἕτερόν τι ἔνδικον μέσον διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ.

2. Ἡ αἴτησις ἀκυρώσεως εἶναι ἀπαράδεκτος, ἐὰν στρέφεται κατὰ ἐκτελεστῆς πράξεως, καθ' ἧς προβλέπεται ὑπὸ τοῦ νόμου ἐνδικοφανὴς προσφυγή, ἀσκουμένη κατὰ νόμον ἐντὸς ὡρισμένης προθεσμίας ἐνώπιον τοῦ ἐκδόντος τὴν πρᾶξιν ἢ ἑτέρου ὀργάνου καὶ καθιστῶσα δυνατὴν τὴν κατ' οὐσίαν ἐπανεξέτασιν τῆς ὑποθέσεως. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην, ἡ αἴτησις ἀκυρώσεως χωρεῖ μόνον κατὰ τῆς ἐπὶ τῆς προσφυγῆς ἐκδιδομένης πράξεως.

Παρερχομένης τῆς τυχὸν ὑπὸ τοῦ νόμου εἰδικῶς τασσομένης προθεσμίας πρὸς ἔκδοσιν ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω προσφυγῆς, ἢ τοιαύτης προθεσμίας μὴ τασσομένης, παρερχο-

μένου απράκτου τριμήνου από της υποβολής της προσφυγής, ή αίτησις ακυρώσεως ασκείται κατά της διά της παρόδου της προθεσμίας τεκμαιρομένης απορρίψεως της προσφυγής.

Ή τυχόν μέχρι της συζητήσεως οποτεδήποτε εκδοθείσα επί της προσφυγής απόφασις, λογίζεται συμπροσβαλλομένη διά της κατά της τεκμαιρομένης απορρίψεως ασκηθείσης αιτήσεως είναι δε πάντως και αυτοτελώς προσβλητή δι' αιτήσεως ακυρώσεως.

3. Επί διοικητικής διαδικασίας προβλεπούσης πλείονα στάδια κατ' ουσίαν κρίσεως της υποθέσεως, εάν το όργανον ενδιαμέσου βαθμίδος παραλείψη να αποφανθή επί της προς αυτό προσφυγής εντός της νομίμου προθεσμίας ή τοιαύτης μη τασσομένης εντός τριμήνου από της υποβολής της προσφυγής, ο ενδιαφερόμενος δικαιούται εντός της νομίμου προθεσμίας να προσφύγη κατά της παραλείψεως ταύτης εις το ανωτέρου βαθμού όργανον, εις το οποίον μεταβιβάζεται η υπόθεσις εν τω συνόλω εφαρμοζομένων κατά τα λοιπά των διατάξεων της προηγουμένης παραγράφου.

4. Αίτησις ακυρώσεως είναι δεκτή και επί παραλείψεως αρχής τινος, όπως προβή εις οφειλομένην νόμιμον ενέργειαν, οσάκις εκ του νόμου επιβάλλεται εις αυτόν ρύθμισις συγκεκριμένης σχέσεως δι' εκδόσεως εκτελεστής πράξεως, υπαγομένης εις τους όρους της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου.

Θεωρείται αρνουμένη η αρχή την τοιαύτην ενέργειαν μετά την άπρακτον παρέλευσιν της υπό του νόμου τασσομένης τυχόν ιδίας προθεσμίας, άλλως μετά παρέλευσιν τριμήνου από της υποβολής της σχετικής αιτήσεως εις την Διοίκησιν, υποχρεουμένης όπως χορηγή ατελή βεβαίωσιν περί της ημέρας υποβολής της αιτήσεως ταύτης. Αίτησις ακυρώσεως ασκουμένη προ της παρελεύσεως των ανωτέρω προθεσμιών είναι απαράδεκτος.

Ρητή αρνητική πράξις της Διοικήσεως, της οποίας προηγήθη σιωπηρά κατά τα ανωτέρω άρνησις, λογίζεται συμπροσβαλλομένη διά της κατά της σιωπηράς αρνήσεως ασκηθείσης, παραδεκτώς κατά τ' ανωτέρω, αιτήσεως ακυρώσεως, είναι δε πάντως αυτοτελώς προσβλητή, εφ' όσον δεν ησκήθη παραδεκτώς αίτησις ακυρώσεως κατά της σιωπηράς αρνήσεως.

5. Δεν υπόκεινται εις αίτησιν ακυρώσεως αι κυβερνητικαί πράξεις και διαταγαί, αι αναγόμεναι εις την διαχείρισιν της πολιτικής εξουσίας».

Άρθρον 28.

Το άρθρον 46 του αυτού ως άνω Ν. Δ/τος αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρον 46.

Προθεσμία.

1. Η αίτησις ακυρώσεως, μη οριζομένου ειδικώς άλλως, ασκείται εντός προθεσμίας εξήκοντα ημερών, αρχομένης από της επομένης της κοινοποιήσεως ή της νόμω επιβαλλομένης δημοσιεύσεως της προσβαλλομένης πράξεως ή, άλλως αφ' ής έλαβε ταύτης πλήρη γνώσιν ο αιτών, επί δε των περιπτώσεων των παραγράφων 2 και 3 του άρθρου 45 του παρόντος, από της παρελεύσεως των εν αυταίς προθεσμιών.

2. Πάσα διοικητική προσφυγή, πλην της εν παραγράφω 2 του άρθρου 45 του παρόντος, ως και η απλή αίτησις, θεραπείας δι' αναφοράς προς την εκδούσαν την πράξιν ή προς την προϊσταμένην αρχήν, διακόπτει την κατά την παράγραφον 1 του παρόντος άρθρου προθεσμίαν επί τον οριζόμενον διά την έκδοσιν σχετικής πράξεως χρόνον ή τοιούτου χρόνου μη οριζομένου, επί 30 ημέρας ή μέχρι της προ της παρόδου των προθεσμιών τούτων κοινοποιήσεως ή πλήρους γνώσεως της απαντήσεως της Διοικήσεως.

3. Η περί παρατάσεως διάταξις της παραγράφου 3 του άρθρου 41 του παρόντος εφαρμόζεται και επί της 60νθημέρου προθεσμίας ασκήσεως της αιτήσεως ακυρώσεως».

Άρθρον 29.

Η παράγραφος 2 του άρθρου 49 του ως άνω Ν. Δ/τος αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Η παρέμβασις ασκείται επί ποινή απαραδέκτου διά δικογράφου κατατιθεμένου κατά τα εν άρθρω 19 παρ. 1 του παρόντος οριζόμενα και κοινοποιουμένου 6 τουλάχιστον πλήρεις ημέρας προ της συζητήσεως, επιμελεία του παρεμβαίνοντος δι' επιδόσεως κεκυρωμένου αντιγράφου προς τους διαδίκους».

Άρθρον 30.

Η παράγραφος 4 του άρθρου 50 του ως άνω Ν. Δ/τος αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Αι διοικητικαί αρχαί δέον, εις εκτέλεσιν της εν άρθρω 95 παρ. 5 του Συντάγματος υποχρεώσεώς των να συμμορφώνται κατά τας εκάστοτε περιπτώσεις διά θετικής ενεργείας προς το περιεχόμενον της αποφάσεως του Συμβουλίου ή να απέχουν από πάσης ενεργείας αντιτιθεμένης προς τα υπ' αυτού κριθέντα.

Ο παραβάτης, πλην της, κατά το άρθρον 259 του Ποινικού Κώδικος, διώξεως, υπέχει και προσωπικήν ευθύνην προς αποζημίωσιν».

Άρθρον 31.

1. Όπου εις τας διατάξεις του παρόντος και του Ν.Δ. 170/1973 «περί του Συμβουλίου της Επικρατείας» αναφέρεται ως αφετηρία προθεσμίας η κοινοποίησις ή η επίδοσις ή η δημοσίευσις, νοείται η επομένη της κοινοποιήσεως, επιδόσεως ή δημοσιεύσεως.

2. Όπου εις τας διατάξεις του παρόντος και του Ν.Δ. 170/1973 προβλέπεται ως αφετηρία προθεσμίας η γνώσις του ενδιαφερομένου, νοείται η πλήρης γνώσις τούτου.

Άρθρον 32.

Μεταβατικαί διατάξεις.

1. Μέχρι της εκδόσεως των υπό των διατάξεων του Ν. Δ. 170/1973, ως αύται τροποποιούνται υπό του παρόντος νόμου, προβλεπομένων αποφάσεων και διαταγμάτων ισχύουν αι ήδη, επί τη βάσει των μέχρι τούδε ισχυουσών σχετικών διατάξεων εκδοθείσαι αποφάσεις και διατάγματα.

2. Εκδικάζονται εφεξής υπό του Δ' Τμήματος αι εισαχθείσαι μέχρι της ενάρξεως της ισχύος του παρόντος εις την Ολομέλειαν υποθέσεις, εξαιρέσει των κατά το άρθρον 14 παρ. 2 εδάφια β' και γ' του Ν.Δ. 170/1973 εισαχθεισών ή παραπεμφθεισών ενώπιον της Ολομελείας υποθέσεων.

3. Η διάταξις της παρ. 2 του άρθρου 30 του Ν.Δ. 170/1973, ως το άρθρον τούτο αντικαθίσταται διά του άρθρου 22 του παρόντος έχει εφαρμογήν και επί παραιτήσεων, υποβληθεισών μέχρι της ενάρξεως της ισχύος του παρόντος νόμου επί υποθέσεων διά τας οποίας δεν ωρίσθη εισέτι δικάσιμος.

4. Δι' εσωτερικού κανονισμού, εκδοθησομένου κατά τα εν άρθρω 66 του Ν.Δ. 170/1973 οριζόμενα, θέλει τεθή εις εφαρμογήν το άρθρον 19 του αυτού Ν. Δ/τος, ως τούτο αντικαθίσταται υπό του άρθρου 19 του παρόντος. Μέχρι της εκδόσεως του κανονισμού τούτου ισχύουν, ως προς τον τρόπον ασκήσεως των ενδίκων μέσων, προσθέτων λόγων και παρεμβάσεων, αι κείμεναι διατάξεις.

5. Διά τα μέχρι της ενάρξεως της ισχύος του παρόντος ασκηθέντα ένδικα μέσα, διά τα οποία δεν έληξεν η μηνιαία προθεσμία καταβολής του παραβόλου, είναι καταβλητέον το υπό του άρθρου 36 του Ν.Δ. 170/1973, ως τούτο είχε προ της τροποποιήσεώς του διά του άρθρου 24 του παρόντος προβλεπόμενον παράβολον.

6. Αι παράγραφοι 2 και 3 του άρθρου 45 του Ν.Δ. 170/1973, ως το άρθρον τούτο αντικαθίσταται υπό του άρθρου 27 του παρόντος, έχουν εφαρμογήν και επί υποθέσεων αι οποίαι δεν έχουν συζητηθή μέχρι της ενάρξεως της ισχύος του παρόντος.

Άρθρον 33.

1. Από της ενάρξεως της ισχύος του παρόντος καταργούνται:

α) Αι κατά την κειμένην νομοθεσίαν διατάξεις διά των οποίων παρέχεται η δυνατότης ασκήσεως και δευτέρας απλής

ἢ ἐνδικοφανοῦς διοικητικῆς προσφυγῆς κατὰ πράξεως ἐκδοθείσης ἐπὶ ἐνδικοφανοῦς προσφυγῆς.

β) Τὰ ὑφιστάμενα εἰδικὰ πρὸς ἐκδίκασιν ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον προσφυγῶν δευτέρου βαθμοῦ ὄργανα.

γ) Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

2. Αἱ κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐκκρεμεῖς ἐνώπιον τῶν καταργουμένων κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον δευτεροβαθμίων ὀργάνων κρίσεως ἐφέσεις ἐκδικάζονται ὑπ' αὐτῶν, τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως ὑποκειμένης εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ παρόντος προσφυγὴν ἐνώπιον τοῦ Διοικητικοῦ Πρωτοδικείου.

3. Ὁσάκις ὑπὸ τῆς κειμένης περὶ κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως νομοθεσίας παρέχεται εἰς ἀσφαλιστικὸν φορέα ἡ εὐχέρεια προσβολῆς πράξεως ὀργάνου αὐτοῦ ἐκδοθείσης μετ' ἄσκησιν ὑπὸ ἐνδιαφερομένου ἐνδικοφανοῦς προσφυγῆς καὶ ὑποκειμένης τοῦ λοιποῦ, βάσει τοῦ παρόντος νόμου, εἰς προσφυγὴν ἐνώπιον τοῦ Διοικητικοῦ Πρωτοδικείου, ἡ εὐχέρεια αὕτη διατηρεῖται, δύναται δὲ ὁ ἀσφαλιστικὸς φορεὺς νὰ ἀσκήσῃ κατὰ τῆς πράξεως ταύτης τοῦ ὀργάνου του τὴν κατ' ἄρθρον 7 τοῦ παρόντος προσφυγήν.

4. Πράξεις Κανονισμοῦ συντάξεως ὑπὸ μονομελῶν ἢ συλλογικῶν διοικητικῶν ὀργάνων τακτικῶν ὑπαλλήλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, συνταξιοδοτουμένων κατὰ τὴν νομοθεσίαν περὶ συντάξεων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, εἴτε κατὰ παραπομπὴν εἰς αὐτήν, εἴτε δι' ἰδίων νομοθετημάτων περιλαμβανόντων παρεμφερεῖς διατάξεις, ἐξακολουθοῦν ὑποκείμεναι εἰς τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τοῦ Α.Ν. 599 τοῦ 1968 «περὶ τῆς διαδικασίας κανονισμοῦ τῶν συντάξεων τοῦ Δημοσίου», ἔνδικα μέσα.

5. Κατ' ἐξαίρεσιν τῆς ἐν ἄρθρῳ 7 τοῦ παρόντος ρυθμίσεως αἱ διαφοραὶ αἱ προκαλούμεναι ἐκ πράξεων ἢ παραλείψεων τῶν ὀργάνων τοῦ Ὀργανισμοῦ Γεωργικῶν Ἀσφαλίσεων ἐξακολουθοῦν ὑπαγόμεναι εἰς τὴν ἀκυρωτικὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας. Ἡ μεταφορὰ αὐτῶν θέλει συντελεσθῆ διὰ Π. Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν.

6. Αἱ παρὰ τῷ Ι.Κ.Α. ὑφιστάμεναι Ἐπιτροπαὶ καθορισμοῦ ἡλικίας διατηροῦνται, τῶν ἀποφάσεων αὐτῶν ὑποκειμένων εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ παρόντος προσφυγήν.

Ἄρθρον 34.

Διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ Σχεδίου τοῦ ὑπὸ τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 8 προβλεπομένου Π. Διατάγματος δύναται νὰ συσταθῆ, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης, πενταμελὴς νομοπαρασκευαστικὴ ἐπιτροπή, ἀποτελουμένη ἐκ Συμβούλων καὶ Παρέδρων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καὶ δικαστικῶν λειτουργῶν τῆς τακτικῆς πολιτικῆς ἢ διοικητικῆς δικαιοσύνης καὶ ἑνὸς γραμματέως ὑπαλλήλου τῆς γραμματείας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας. Εἰς τὸν Πρόεδρον τὰ μέλη καὶ τὸν γραμματέα τῆς ἐπιτροπῆς παρέχεται ἀποζημίωσις κατὰ συνεδρίασιν ἢ ἐφ' ἅπαξ, καθοριζομένη διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 35.

Κωδικοποίησις διατάξεων.

Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης δύναται νὰ κωδικοποιηθοῦν εἰς ἑνιαῖον κείμενον αἱ περὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας κείμεναι διατάξεις.

Ἄρθρον 36.

1. Ἡ ἁρμοδιότης τῶν διοικητικῶν ἐφετείων πρὸς ἐκδίκασιν τῶν μεταβιβαζομένων εἰς αὐτὰ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος νόμου ὑποθέσεων, ὡς καὶ ἡ ἰσχὺς τῶν ἄρθρων 1—6 τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου 1978.

2. Ἡ ἁρμοδιότης τῶν διοικητικῶν πρωτοδικείων πρὸς ἐκδίκασιν τῶν μεταβιβαζομένων εἰς αὐτὰ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ παρόντος νόμου ὑποθέσεων ἄρχεται ἀπὸ 1.1.1978, τῆς ἡμερομηνίας ταύτης δυναμένης νὰ μετατεθῆ, οὐχὶ πέραν τοῦ τριμήνου, διὰ διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης.

Ἄρθρον 37.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐκτὸς ἂν ἄλλως ορίζεται ὑπὸ τούτου.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Σεπτεμβρίου 1977

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Σεπτεμβρίου 1977

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(2)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 829

Περὶ διενεργείας γενικῆς ἀπογραφῆς καὶ εἰδικῆς στατιστικῆς ἐρεύνης τῶν καταστημάτων ἐξορύξεως, βιομηχανίας, βιοτεχνίας, ἠλεκτρισμοῦ, φωταερίου, ἐμπορίου καὶ ἑτέρων ὑπηρεσιῶν.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 6, τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 7 καὶ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ Ν.Δ. 3627/56 «περὶ ὀργανώσεως τῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος».

2. Τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 2 ἐδαφ. β' τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Π.Δ. 501/1977 «περὶ Ὀργανισμοῦ τῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος», καὶ

3. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 790/1977 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τῶν ἐπὶ τοῦ Συντονισμοῦ, Βιομηχανίας καὶ Ἐνεργείας καὶ Ἐμπορίου Ὑπουργῶν, ἀποφασίζομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος θὰ διενεργηθοῦν:

α) Ἐντὸς τοῦ ἔτους 1978, γενικὴ καθ' ἅπασαν τὴν Χώραν ἀπογραφὴ τῶν καταστημάτων καὶ ἐπιχειρήσεων ἐξορύξεως, βιομηχανίας, βιοτεχνίας, ἠλεκτρισμοῦ, φωταερίου, ἐμπορίου καὶ ἑτέρων ὑπηρεσιῶν, ἐπὶ σκοπῷ συγκεντρώσεως στατιστικῶν στοιχείων ἀφορώντων εἰς τὴν οἰκονομικὴν καὶ νομικὴν κατάστασιν καὶ τὴν εἰς ἀπασχόλησιν διάρθρωσιν τῶν ἀπογραφομένων καταστημάτων καὶ ἐπιχειρήσεων κατὰ κλάδον οἰκονομικῆς δραστηριότητος, ὡς καὶ τῆς καταρτίσεως σχετικῶν στατιστικῶν πινάκων καὶ δελτίων μητρώου, καὶ

β) Ἐν συνεχείᾳ τῆς ἀπογραφῆς, δειγματοληπτικαὶ ἔρευναι πρὸς συλλογὴν συμπληρωματικῶν στοιχείων ἐπὶ τῆς γενικῆς ἀπογραφῆς τῶν ὡς ἄνω καταστημάτων καὶ ἐπιχειρήσεων.

Εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ Συντονισμοῦ Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Π. Δ/τος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Σεπτεμβρίου 1977

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ	ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ
ΠΑΝΑΓ. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ	**ΚΩΝΣΤ. ΚΟΝΟΦΑΓΟΣ**

ΕΜΠΟΡΙΟΥ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ

(3)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 830

Περὶ διενεργείας εὐρείας δειγματοληπτικῆς ἐρεύνης ἐπὶ τῆς διαρθρώσεως τῶν γεωργικῶν καὶ κτηνοτροφικῶν ἐκμεταλλεύσεων τῆς Χώρας καὶ τῆς ἀπασχολήσεως τοῦ πληθυσμοῦ εἰς τὴν γεωργίαν—κτηνοτροφίαν.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ Ν.Δ. 3627/56 «περὶ ὀργανώσεως τῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος».

2. Τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Π.Δ. 501/1977 «περὶ Ὀργανισμοῦ τῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος», καὶ

3. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 789/1977 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τῶν ἐπὶ τοῦ Συντονισμοῦ καὶ Γεωργίας Ὑπουργῶν, ἀποφασίζομεν:

Ἄρθρον 1.

Ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος θὰ διενεργηθῇ εὐρεῖα δειγματοληπτικὴ ἔρευνα διὰ τὴν μελέτην τῆς διαρθρώσεως τῶν γεωργικῶν καὶ κτηνοτροφικῶν ἐκμεταλλεύσεων τῆς Χώρας καὶ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ ὕψους καὶ τῶν χαρακτηριστικῶν τῆς ἀπασχολήσεως εἰς τὴν γεωργίαν—κτηνοτροφίαν. Τὰ στοιχεῖα ταῦτα θὰ χρησιμοποιηθοῦν διὰ τὴν χάραξιν τῆς ἀγροτικῆς πολιτικῆς τοῦ Κράτους, τὴν ἑδραίωσιν τοῦ προγραμματισμοῦ εἰς τοὺς τομεῖς τῆς γεωργίας καὶ κτηνοτροφίας, ὡς καὶ τὴν ὑποβοήθησιν τοῦ προγράμματος ἐναρμονίσεως τῆς ἀγροτικῆς πολιτικῆς τῆς Χώρας πρὸς τὴν τοιαύτην τῶν Χωρῶν—Μελῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος προβλεπομένη δειγματοληπτικὴ ἔρευνα θὰ διενεργηθῇ ἐν τῷ πλαισίῳ ἀναλόγων ἐρευνῶν τῶν Χωρῶν—Μελῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος, συμφώνως πρὸς μεθόδους καὶ ἐπὶ τῇ βάσει προτύπων τὰ ὁποῖα ἔχουν καταρτισθῆ εἰς τὰς ὡς ἄνω Χώρας—Μέλη, καταλλήλως προσαρμοζομένων πρὸς τὰς εἰδικὰς συνθήκας καὶ τὰς ἀνάγκας τῆς Χώρας.

Ἄρθρον 3.

Ἡ διὰ τοῦ παρόντος προβλεπομένη δειγματοληπτικὴ ἔρευνα θέλει διενεργηθῆ κατὰ τὴν κυρίαν αὐτῆς φάσιν κατὰ τὸ ἔτος 1977, συμπληρουμένη διὰ συναφῶν ἐρευνῶν μικροτέρας ἐκτάσεως κατὰ τὸ ἔτος 1978.

Εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ Συντονισμοῦ Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Σεπτεμβρίου 1977

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ — **ΠΑΝΑΓ. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ**

ΓΕΩΡΓΙΑΣ — **ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΤΟΣ**

(4)

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΗΜΑΡΤΗΜΕΝΩΝ

Στὸ 651/1977 Π. Δ/γμα «περὶ δυνατότητος μετατάξεως ἠσφαλισμένων τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἐμπόρων εἰς ἀνωτέραν ἀσφαλιστικὴν κατηγορίαν», πού δημοσιεύθηκε στὸ ΦΕΚ 212/3.8.77 (τεῦχος Α'), ἡ τελευταία λέξη τοῦ ἕκτου στίχου τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 1 διορθώνεται, ἀπὸ τὸ ἐσφαλμένο «γενομένων» (μετοχή), στὸ ὀρθὸ «γινομένων» (οὐσιαστικό).

(Ἀπὸ τὸ Ὑπουργ. Κοιν. Ὑπηρεσιῶν)

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ